

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

i första hand

- ogiltigförklara, med stöd av artiklarna 256 FEUF och 56 i protokoll nr 3 i Europeiska unionens domstols stadga, den dom som tribunalen meddelade den 17 maj 2011 i mål T-299/08, Elf Aquitaine mot kommissionen,
- bifalla klagandens yrkanden i första instans vid tribunalen,
- följaktligen ogiltigförklara artiklarna 1 f, 2 c, 2 e, 3 och 4 i kommissionens beslut K(2008) 2626 slutlig av den 11 juni 2008 om ett förfarande enligt artiklarna 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.695 — Natriumklorid)

i andra hand

- ändra, med stöd av artikel 261 FEUF, de böter till ett belopp av 22 700 000 euro som Arkema SA och Elf Aquitaine tillsammans och solidariskt ålagts genom artikel 2 c i kommissionens beslut K(2008) 2626 slutlig av den 11 juni 2008 om ett förfarande enligt artiklarna 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.695 — Natriumklorid) samt de böter till ett belopp av 15 890 000 euro som endast Elf Aquitaine ålagts genom artikel 2 e i samma beslut, i enlighet med dess obegränsade behörighet som följer av de objektiva felaktigheterna i motiveringen och skälen i tribunalens dom av den 17 maj 2011 i mål T-299/08, såsom anges i överklagandets sex grunder, och
- i vilket fall förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som Elf Aquitaine haft vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför sex grunder och en alternativ grund till stöd för sitt överklagande.

Elf Aquitaine gör som första grund gällande att tribunalen åsidosatte artikel 5 FEU i den mån som den godkände principen om moderbolags automatiska ansvar, som kommissionen tillämpat i förevarande fall och som motiveras av begreppet företag i den mening som avses i artikel 101 FEUF. Ett sådant ställningstagande är oförenligt med eller är åtminstone oproportionerligt i förhållande till principerna om tilldelade befogenheter, subsidiaritet (första delgrunden) och proportionalitet (andra delgrunden).

Klaganden har som andra grund gjort gällande att det gjorts en uppenbart felaktig tolkning av nationell rätt och begreppet företag i den mån som tribunalen bland annat gett principen om juridiska personers självständighet ett felaktigt rättsligt värde.

Klaganden har som tredje grund hävdad att tribunalen frivilligt underlåtit att dra några slutsatser av den straffrättsliga arten av de konkurrensrättsliga sanktionerna och de nya skyldigheter

som följer av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Tribunalen tillämpade nämligen begreppet företag i unionsrätten på otillbörligt och felaktigt sätt, utan att beakta presumtionen om självständighet som ligger till grund för nationell bolagsrätt eller den straffrättsliga arten av de konkurrensrättsliga sanktionerna. Klaganden har dessutom hävdad att tribunalen borde ex officio ha prövat rättstridigheten av det aktuella administrativa förfarandet vid kommissionen.

Klaganden har som fjärde grund anfört att rätten till försvar åsidosatts till följd av en felaktig tolkning av principerna om ett rättvist förfarande och jämlikhet i medel. Tribunalen godkände nämligen att kommissionen ställde krav på att något som inte kan bevisas skulle bevisas (*probatio diabolica*) och gjorde fel i den mån som den fann att ett dotterbolags självständighet ska bedömas allmänt i förhållande till kapitalförbindelserna med moderbolaget, fastän den bör bedömas i förhållande till beteendet på en viss marknad.

Klaganden har som femte grund anfört att motiveringskyldigheten åsidosatts i den mån som tribunalen kort konstaterade att kommissionen inte godtagit klagandens argument, utan att göra någon som helst bedömning av kommissionens argument (första delgrunden). Elf Aquitaine SA har dessutom kritiserat tribunalen för att inte ha lämnat någon motiverad vad beträffar ansvarspresumtionen (andra delgrunden), och endast lämnat en bristfällig motivering vad beträffar de böter som endast klaganden ålagts (tredje delgrunden).

Klaganden har som sjätte grund gjort gällande att de personliga böterna är rättstridiga till följd av felaktig tillämpning av riktlinjerna för beräkning av böter (första delgrunden), att en felaktig rättslig grund tillämpades för att ålägga personliga böter (andra delgrunden) och att skälen i den överklagade domen vilka grundar sig i begreppet ett enda företag och åläggande av personliga böter var motstridiga (tredje delgrunden).

Klaganden har som sjunde och sista (alternativa) grund gjort gällande att det bötesbelopp som endast ålagts klaganden i avskräckande syfte är oproportionerligt och att en ändring av detsamma är motiverad.

Talan väckt den 5 augusti 2011 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-412/11)

(2011/C 298/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbæk)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i och bilaga II till direktiv 91/440/EEG i sin ändrade lydelse ⁽¹⁾ samt artikel 14.2 i direktiv 2001/14/EG ⁽²⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra det första järnvägspaketet, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen kritiserar de nationella bestämmelserna i fråga i den mån de föreskriver att tilldelningen av tåglägen vid störningar i trafiken utförs av det luxemburgska nationella järnvägsbolaget (CFL) och inte av ett oberoende organ. På så sätt deltar CFL i utövandet av de väsentliga uppgifterna, vilket inte säkerställer ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde till infrastrukturen för de andra operatörerna.

Som svar på de invändningar som har framförts av de luxemburgska myndigheterna påpekar kommissionen för det första att upplysningen från de luxemburgska myndigheterna om att det inte sker någon omfördelning av tåglägen vid störningar i trafiken inte är riktig. När tidtabellen inte längre kan hållas låter CFL tågen köra försenade, vilket innebär en omfördelning av tåglägen. För det andra motsätter sig kommissionen argumentationen enligt vilken artikel 29 i direktiv 2001/14/EG skulle utgöra *lex specialis* som avviker från den allmänna bestämmelsen och rättfärdigar CFL:s tilldelning av tåglägen vid störningar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EUT L 75, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EUT L 75, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland) den 8 augusti 2011 — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH mot DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etaireia Farmakon

(Mål C-414/11)

(2011/C 298/30)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Svarande: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etaireia Farmakon

Tolkningsfrågor

1. Gäller artikel 27 i TRIPS-avtalet, i vilken ramen för patent-skyddet definieras, ett område inom vilket medlemsstaterna i princip fortfarande har behörighet? För det fall frågan besvaras jakande, står det samma medlemsstater fritt att tillerkänna denna bestämmelse direkt verkan och kan den nationella domstolen i enlighet med vad som föreskrivs i dess rättsordning direkt tillämpa denna bestämmelse?
2. Kan, i den mening som avses i artikel 27 i TRIPS-avtalet, patent meddelas för kemikalier och läkemedel, förutsatt att de uppfyller villkoren för meddelande? För det fall frågan besvaras jakande, vilken är deras skyddsnivå?
3. Omfattas, i den mening som avses i artiklarna 27 och 70 i TRIPS-avtalet, de patent som omfattas av förbehållet enligt artikel 167.2 i Münchenkonventionen av år 1973 och som meddelats före den 7 februari 1992, det vill säga innan det ovannämnda avtalet trädde i kraft, och som avser uppfinning av läkemedel, men som på grund av detta förbehåll emellertid endast skyddar deras tillverkningsprocess, av det skydd som föreskrivs för alla patent enligt TRIPS-avtalet? För det fall frågan besvaras jakande, vilka är skyddets omfattning och föremål? Efter det att det ovannämnda avtalet trätt i kraft, är samma läkemedel skyddade eller fortsätter skyddet att gälla endast för deras tillverkningsprocess eller ska det göras åtskillnad beroende på patentansökans innehåll, det vill säga beroende på om syftet med denna ansökan, beskrivningen av uppfinningen och därmed förenade förväntningar, är att från början erhålla skydd för en produkt, för en tillverkningsprocess eller för båda sakerna?

Överklagande ingett den 8 augusti 2011 av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland av det beslut som tribunalen meddelade den 24 maj 2011 i mål T-115/10, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska kommissionen

(Mål C-416/11 P)

(2011/C 298/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Ossowski, D. Wyatt QC, V. Wakefield, barrister)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut,

- fastställa att Förenade kungarikets ogiltighetstalan kan sakprövas och återförvisa ärendet till tribunalen för sakprövning av Förenade kungarikets ogiltighetstalan,